

Rode: Ved Ændringsforslagene Nr. 209 og 240 finder der en Overflytning Sted af en Bygning fra en Statsmyndighed til en anden, nemlig fra den kongelige Mønt til Postvæsenet. Det er den gamle Møntbygning, der overdrages Postvæsenet til Indrettelse til Postgirokonto, og ved en Del af Ændringsforslaget under Nr. 209 bevilges der hertil 183 000 Kr. Selve Købs- og Salgsforholdet mellem de to Statsejendomme foregaar ganske simpelt ved, at Opførelsen af Ejendommen flyttes fra den ene til den anden Institutions Budget. De 540 000 Kr. af de 723 000 Kr., som er opført paa Postvæsenets Budget, er saaledes ingen Udgift, kun en Versurpost. Selve den Foranstaltning, som herved iværksættes, har vi ikke tiltraadt. Vi har ment, at Postgirokontoet burde endnu i nogen Tid kunne fortsætte sin Tilværelse i den almindelige Postbygning ude ved Jernbanestationen. Vi har ment, at man dér vil kunne finde Lokaler, som, passende indrettede, vil være i Stand til i nogen Tid at optage dette Kontors Udvidelser. For dette Standpunkt har vi imidlertid ikke fundet Tilslutning i Udvalget, kun fra nogle af dets Medlemmer. Der viste sig en Flertalsstemning for at tilvejebringe andre Lokaler. En Plan om at tilvejebringe andre Lokaler ved et kostbart Lejemaal i Landmandsbanken modsatte vi os. Dette Forslag faldt, og tilbage var der da kun Planen om Erhvervelse af „Mønten“. Efter at de andre to Forslag var faldet, og da en Udvidelse dog maatte anses for nødvendig, indskrænkede vi os til ikke at deltage i Afstemningen om dette Forslag; og saaledes vil vi ogsaa gøre, naar Afstemningen finder Sted her i Tinget. Vi udtrykker herigennem, at vi vilde have fundet det rimeligst, om man havde tilvejebragt en midlertidig Ordning, indtil man havde undersøgt Sagen nøjere og set, hvad der krævedes, i Stedet for allerede nu at lægge Beslag paa en kostbar Grund; en kostbar Bygning og gennemføre en kostbar Omdannelse af denne.

Jeg bemærker, at hvad der finder Sted ved de to Ændringsforslag, er en Overflytning af en Statsbygning fra et Ministerium til et andet. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har omtalt, hvorledes man bærer sig ad med Hensyn til Frederiksholms Kanals Kaserne. Der foregaar dér en reel Handel mellem to Statsinstitutioner, saaledes at der gives en direkte Bevilling her fra Rigsdagens Side til Køb af en anden Statsejendom. I Stedet for at handle paa samme Maade, som man gør mellem „Mønten“ og Postvæsenet, bevilger

man den højtærede Undervisningsminister 650 000 Kr. kontant, for at han kan aflevere disse til sin højtærede Kollega Forsvarsministeren, for at denne skal kunne faa 650 000 Kr. mere at raade over. Dette modsætter vi os, ikke selve det, som den højtærede Undervisningsminister ønskede: at faa denne Bygning, men den Maade, hvorpaa Forsvarsministeren saa at sige afpresser ham Pengene derfor. Vi havde ønsket, at den højtærede Forsvarsministers og den højtærede Undervisningsministers Forhold skulde have været ganske det samme, som Forholdet mellem den kongelige Mønt og Postvæsenet: en Overflytning fra en Statsinstitution til en anden. Men Grunden er den højtærede Forsvarsministers Umættelighed, som end ikke en saa sparsommelig Mand som den højtærede Undervisningsminister har kunnet holde Styr paa. Den højtærede Forsvarsminister har forlangt flere Penge at forbruge, han har end ikke villet gaa ind paa den Tanke, at man dog kunde søge at finde en anden militær Bygning af dem, som man endnu ikke havde besluttet at stille til Salg. Nej, den højtærede Forsvarsminister har villet have Pengene paa Bordet straks ved en Ekstrabevilling her. Ved Forsvarslovene har det været planlagt, at Forsvarsministeren skulde have en Indtægt af en saadan Bygning ved Salg til private, saaledes at private altsaa skulde betale de 650 000 Kr. Da nu den højtærede Undervisningsminister med Rette ønskede at faa denne Bygning her, har den højtærede Forsvarsminister forlangt, at Undervisningsministeren skulde skaffe Pengene herfra, og derfor skal vi bevilge yderligere 650 000 Kr., som det ikke tidligere har været Forudsætningen, at der skulde bevilges. Det er et af Vidnesbyrdene om, hvorledes det højtærede Ministeriums Sparepolitik fortsættes lige til det sidste Øjeblik.

Jeg skal derefter ganske kort omtale Ændringsforslag Nr. 613, som tilsigter at bringe en Orden i Finansministerens Regnskabsforhold, som han hidtil har modsat sig. Den højtærede Finansminister har opført for Kassebeholdningen en Værdi, som ikke er til Stede. Derfor har vi ment, at det var nødvendigt for dette Regnskab som for alle andre Regnskaber at kræve, at hvad der staar, skal være Sandhed, og vi har derfor foreslaet, at det nu konstateres, hvad der faktisk er Tilfældet, at Landmandsbankens Præferenceaktier ikke indeholder nogen Værdi for Statskassen, og at man derfor maa afskrive disse Beløb, ligesom Landmandsbanken selv Gang paa Gang maa afskrive Tab, nedskrive Værdier. Den